

mögenhet, som inte lämnar avkastning, blir det i realiteten antingen en högre beskattning av vederbörandes arbetsinkomst eller en förtäring av det kapital, med vilket han arbetar i näringslivet. Sistnämnda förhållanden kan sägas utgöra problem särskilt för jordbruk och andra mindre företag. Från dessa utgångspunkter framstår de gällande reglerna för förmögensbeskattningen som föråldrade och oförenliga med principen om skatt efter bärkraft.

Enligt vår mening måste vid prövningen av förmögensbeskattning eftersträvas dels att skatt uttages endast på den verkliga avkastningen och i enlighet med för beskattningen vägledande bärkraftsprinciper, dels en rimlig avvägning mellan ensamstående och äkta makar, dels sådan höjning av det skattefria bottenbeloppet som motiveras av den ekonomiska utvecklingen.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att den översyn av förmögensbeskattningen, som skall utföras av allmänna skatteberedningen, särskilt må ha till syfte dels en sådan utformning, att skatt uttages endast på den verkliga avkastningen och i enlighet med för skattesystemet grundläggande bärkraftsprinciper, dels en avvägning i skatteuttaget mellan dem, som i inkomstskattehänseende beskattas som ensamstående, respektive äkta makar, samt dels en höjning av det skattefria bottenbeloppet, som är motiverad av den ekonomiska utvecklingen, allt i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1963

Harry Wahrendorff

Anders Dahlgren

Nr 538

Av herrar Westberg och Gustafsson i Borås, om utredning rörande punktskatterna.

(Lika lydande med motion nr 445 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1963

O. Westberg

Axel Gustafsson